

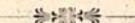
Но пъкъ тя го не остави
Да я гледа тъй сърдито,
И захвана да го гали,
Да се смъе дяволито.

Той разсърденъ на часа се
Гърбомъ разгнѣвътъ обърна,
Тя засмѣна изотзадѣ
Неусѣтно го прѣгърна.

Ст. Г. Къосевъ.

ТЪЗИ СѢ МОИ . . .

нка е много радостна . . . И какъ ли пъкъ да не се радва като иматъ малки патенца!

Щомъ като врѣмето се упра-
ви и започна да става по-топ-
ло, *Марга*, голѣмата и хубава-
та имъ кокошка, не се вижда-
ше вече по двора. А кѫдѣ ли
бѣше отишла тя?

Анка се научи отъ майка си,
че тя, отъ прѣди нѣколко дена, лежи въ кош-
ницата надъ нѣколко яйца и ги мѣти. *Марга* по-
стояно стоеше надъ яйцата. Само сутринъ ще